

РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2004/757/ПВР НА СЪВЕТА

от 25 октомври 2004 година

относно изготвянето на минималните разпоредби относно съставните елементи на углавните престъпления и прилаганите санкции в областта на трафика на наркотици

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 31, буква д) и член 34, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²

като има предвид, че:

- (1) Трафикът на наркотици представлява заплаха за здравето, сигурността и качеството на живот на гражданите на Европейския съюз, както и за законната стопанска дейност, стабилността и сигурността на държавите-членки.
- (2) Необходимостта от правни действия в областта на борба с трафика на наркотици е призната по-специално в плана за действие на Съвета и на Комисията относно оптималните условия и ред за прилагане на разпоредбите на Договора от Амстердам за установяване на пространство на свобода, сигурност и правов ред³, утвърден по време на Съвета по „Правосъдие и вътрешни работи“ от Виена на 3 декември 1998 г., за прилагане на заключенията на Европейския съвет от Тампере от 15 и 16 октомври 1999 г., и по-специално заключение № 48, Стратегията на Европейския съюз за борбата с наркотиците (2000 - 2004 г.), приета по време на Европейския съвет от Хелзинки от 10 до 12 декември 1999 г. и от плана за действие на Европейския съюз в областта на борбата с наркотиците (2000 - 2004 г.), одобрен по време на Европейския съюз от Санта Мария да Фейра на 19 и 20 юни 2000 г.
- (3) Необходимо е да се приемат минималните правила по отношение на съставните елементи на престъпленията с трафик на наркотици и прекурсори, които дават възможност за определяне на общия подход на равнище Европейски съюз в борбата с трафика на наркотици.

¹ ОВ L 304 Е, 30.10.2001 г., стр. 172.

² Становище, дадено на 9 март 2004 г. (все още неубликувано в *Официален вестник*).

³ ОВ L 19, 23.1.1999 г., стр.1.

- (4) Във връзка с принципа на субсидиарност, действието на Европейския съюз следва да се съсредоточи върху по тежките престъпления в областта на упойващите вещества. Изключението, което се прави от приложното поле на това рамково решение, за известно поведение, свързано с личната консумация, не е част от насоката на Съвета за начина, по който държавите-членки смятат да третира тези други случаи в своето законодателство.
- (5) Предвидените от държавите-членки санкции следва да са ефективни, пропорционални и разубеждаващи и да включват присъди за лишаване от свобода. За определяне на равнището на наказанията следва да бъдат отчитани фактическите елементи, като количество и вид на наркотика, станал обект на трафик, фактът, че нарушението е или не е извършено в рамките на организираната престъпност.
- (6) Държавите-членки следва да имат право да предвиждат смекчени наказания, когато извършителят на престъплението предостави на компетентните органи полезна информация.
- (7) Необходимо е да се вземат мерки, които да правят възможно конфискуването на приходите от извършените престъпления, посочени в настоящото рамково решение.
- (8) Следва да се вземат мерки, за да се провери дали юридически лица могат да се подвежат под отговорност за углавните престъпления, посочени в настоящото рамково решение, когато тези престъпления са извършени за тяхна сметка.
- (9) Ефективността на полаганите усилия в борбата срещу трафика на наркотици зависи основно от сближаването на националните мерки за прилагане на разпоредбите на настоящото рамково решение,

РЕШИ:

Член 1

Определения

По смисъла на настоящото рамково решение

- 1) „наркотици”: означава веществата, посочени в някоя от следните конвенции на Обединените нации:
 - а) Единната конвенция за упойващите вещества от 1961 г. (изменена с Протокола от 1972 г.);
 - б) Виенската конвенция за психотропните вещества от 1971 г. Визирани са също контролираните вещества в рамките на Съвместно действие

97/396/ПВР от 16 юни 1997 г. относно обмена на информация, оценката на риска и контрола на новите синтетични наркотици⁴;

- 2) „прекурсори”: означава всяко вещество, което е класифицирано в законодателството на Общността, и за което са в сила задълженията по реда на член 12 от Конвенцията на Обединените нации срещу незаконната търговия на упойващи вещества и психотропни вещества от 20 декември 1988 г.;
- 3) „юридическо лице”: всеки субект с този статут по силата на приложимото национално законодателство, с изключение на държавите или другите публични субекти при упражняване на суверенните си правомощия на публични органи и на публични международни организации.

Член 2

Престъпления свързани с трафика на наркотици и прекурсори

1. Всяка държава-членка взема необходимите мерки за това, следните видове на предумишлено поведение да бъдат наказани, в случай, че са неправомерни:

- а) производството, получаването, добиването, подготовката, предлагането, пускането на пазара, разпространението, продажбата, доставянето, независимо при какви условия, дилърството, експедицията, транзитното изпращане, транспортирането или износът на наркотици;
- б) отглеждането на мак за опиум, на кока или на канабис;
- в) притежаването или покупката на наркотици с цел упражняване на дейностите, изброени в буква а);
- г) производството, транспортирането, дистрибуцията на прекурсори, при които този, който се занимава с това е наясно, че трябва да ги използва при или за незаконното получаване или производство на наркотици.

2. Описаните в параграф 1 видове поведение не се включват в приложното поле на настоящото рамково решение, когато изпълнителите на това поведение му се поддават изключително с цел лична консумация, според определението ѝ в националното законодателство.

Член 3

Подбудителство, съучастие и опит

1. Всяка държава-членка взема необходимите мерки за квалифициране като престъпление на подбудителство за извършване на някое от престъпленията, посочени в член 2, както и на съучастничеството или опита за извършване.

⁴ ОВ L 167, 25.6.1997 г., стр. 1.

2. Дадена държава-членка може да изключи от наказателна отговорност опитът за предлагане или за подготовка на наркотици, посочени в член 2, параграф 1, буква а), както и опита за притежание на наркотици, посочено в член 2, параграф 1, буква в).

Член 4

Санкции

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки за това, престъпленията, посочени в членове 2 и 3, да се санкционират с ефективни, пропорционални и разубеждаващи присъди.

Всяка държава-членка предприема необходимите мерки за това, престъпленията посочени в член 2, да се санкционират с присъди от не по-малко от една до три години затвор.

2. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки за това, престъпленията посочени в член 2, параграф 1, букви а), б) и в), да се санкционират с присъди от не по-малко от пет до десет години затвор, за всеки от следните случаи:

- а) престъплението се отнася за големи количества наркотици;
- б) престъплението се отнася за наркотици, които са измежду най-вредните за здравето, т.е. такива, които водят до причиняване на значителна вреда за здравето на редица лица.

3. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки за това, престъпленията, посочени в член 2, да се санкционират с присъда за отнемане на свободата за не по-малко от десет години, когато престъплението е извършено в рамките на организираната престъпност, по смисъла на Съвместно действие 98/733/ПВР от 21 декември 1998 г. относно инкриминирането на участието в престъпна организация в държава-членка на Европейския съюз⁵.

4. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки за това, престъпленията, посочени в член 2, параграф 1, буква д) да се санкционират с присъда за отнемане на свободата за не по-малко от пет до десет години, когато престъплението е извършено в рамките на организираната престъпност, по смисъла на Съвместно действие 98/733/ПВР и прекурсорите са предназначени за използване при правенето или производството на наркотици в условията, посочени в параграф 2, букви а) или б).

5. Без да се накърнява правото на жертвите или други добросъвестни трети лица, всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да осигури конфискуването на веществата, обект на престъпленията, посочени в членове 2 и 3, на инструментите, послужили, или които е трябвало да послужат на тези престъпления и приходите от тези престъпления или конфискуването на

⁵ ОВ L 351, 29.12.1998 г., стр. 1.

имущество, чиято стойност съответства на тази на приходите, веществата или инструментите.

Термините „конфискуване”, „инструменти”, „приходи” и „имущество” се тълкуват по смисъла на член 1 от Конвенцията на Съвета на Европа от 1990 г. относно прането на пари, проследяването, задържането и конфискуването на приходи от престъпления.

Член 5

Особени обстоятелства

Без да се засяга член 4, всяка държава-членка може да предприеме необходимите мерки за това, присъдите, посочени в член 4, да могат да се намаляват за извършител на престъпление:

- а) който се отказва от своите престъпни действия в областта на трафика на наркотици и на прекурсори, и
- б) предоставя на административните и съдебни органи информацията, която те не биха получили по друг начин, като им съдействат:
 - i) за предотвратяване или ограничаване на въздействието на престъплението,
 - ii) за идентифициране и подвеждане под отговорност на другите участници в престъплението,
 - iii) за намиране на улики, или
 - iv) за възпрепятстване извършването на други престъпления, от посочените в членове 2 и 3.

Член 6

Отговорност на юридическите лица

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за това, юридическите лица да могат да бъдат подведени под отговорност за углавно престъпление, от посочените в членове 2 и 3, в случаите, когато последните са извършени за тяхна сметка, от което и да е лице, действащо било самостоятелно, било в качеството си на член на орган на въпросното юридическо лице, изпълнявайки управленчески функции от името на това юридическо лице, на едно от следните основания:

- а) правомощия да представлява юридическото лице;
- б) орган за вземане на решения от името на юридическото лице;
- в) орган за упражняване на контрол в рамките на юридическото лице.

2. Извън случаите предвидени в параграф 1, всяка държава-членка предприема необходимите мерки за това, юридическите лица да могат да се подведат под отговорност в случаите когато поради липса на надзор или контрол от страна на лицето, посочено в параграф 1, е станало възможно извършването на някое от престъпленията, посочени в членове 2 и 3, за сметка на юридическото лице, от подчиненото му лице.
3. Отговорността на юридическите лица по силата на параграфи 1 и 2, не изключва наказателно преследване срещу други физически лица, извършители, подбудители или съучастници на престъпление, от посочените в членове 2 и 3.

Член 7

Санкции на юридическите лица

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки за да се убедят, че юридическото лице, обявено за отговорно по реда на член 6, параграф 1, е санкционирано с ефективна, пропорционална и разубеждаваща санкция, включващо наказателни или ненаказателни глоби и възможни други наказания, и по-специално:
 - а) мерки за изключване от печалбата на данъчна или друга преференция или държавна помощ;
 - б) мерки за временна или окончателна забрана за упражняване на търговска дейност;
 - в) поставянето под съдебен надзор;
 - г) съдебна мярка по прекратяване;
 - д) временно или окончателно затваряне на учреждения, послужили за извършване на престъплението;
 - е) в съответствие с член 4, параграф 5, конфискуването на веществата, обект на престъпленията, посочени в членове 2 и 3, на инструментите, послужили или които е трябвало да послужат на тези престъпления и на приходите от тези престъпления или конфискацията на имущество, чиято стойност съответства на тази на приходите, веществата или инструментите.
2. Всяка държава-членка взема необходимите мерки за това всяко юридическо лице, подведено под отговорност съгласно член 6, параграф 2, да бъде санкционирано с ефективна, пропорционална и разубеждаваща санкция или мерки.

Член 8

Правомощия и преследване

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки за определяне на правомощията си по отношение на престъпленията, посочени в членове 2 и 3 в случаите, когато:

- а) престъплението е извършено отчасти или изцяло на нейна територия;
- б) извършителят на престъплението е неин гражданин или;
- в) престъплението е извършено за сметка на юридическо лице, установено на нейна територия

2. Държавата-членка може да реши да не приложи или да приложи само в специфични случаи и при специфични условия, правилата за правомощията, посочени в параграф 1, буква б) и в), когато престъплението е извършено извън нейната територия.

3. Държава-членка, която по силата на своето законодателство не екстрадира свои граждани, взима необходимите мерки за установяване на своите правомощия по отношение на престъпленията, посочени в членове 2 и 3, и когато е приложимо, за предприемане на преследване в този смисъл, в случаите, когато престъплението е извършено от неин гражданин извън нейната територия.

4. Държавите-членки информират генералния секретариат на Съвета, както и Комисията, за своето решение за прилагане на параграф 2, като при необходимост се посочват специфичните случаи, в които техните решения се прилагат.

Член 9

Влизане в сила

1. Държавите-членки приемат необходимите мерки за привеждане в съответствие с разпоредбите на настоящото Рамково решение на 12 май 2006 г.

2. В срока, посочен в параграф 1, държавите-членки съобщават на генералния секретариат на Съвета и на Комисията текста на разпоредбите, транспонирани с настоящото рамково решение, за приложение в тяхното национално законодателство. На 12 май 2009 г. Комисията представя пред Европейския парламент и пред Съвета доклад за работата по изпълнението на рамковото решение, включително въздействието от това изпълнение върху международното правно сътрудничество в областта на борбата с трафика на наркотици. На базата на този доклад, Съветът проверява, в рамките на шест месеца след представянето на отчета, дали държавите-членки са предприели необходимите мерки за привеждане в съответствие с настоящото рамково решение.

Член 10

Териториално приложение

Настоящото рамково решение се прилага по отношение на Гибралтар.

Член 11

Влизане в сила

Настоящото рамково решение влиза в сила в деня след датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Люксембург на 25 октомври 2004 година.

За Съвета:

Председател

R. Verdonck